

LATVIJAS INDĪGIE AUGI

LU BOTĀNISKAJĀ DĀRZĀ

Latvijā savvaļā sastopamas 1861 sēklaugu suga. To vidū ir arī indīgi augi, kuros uzkrājušās toksiskās vielas var izraisīt cilvēku un dzīvnieku saindēšanos vai pat bojāeju. Visvairāk šādu augu ir gundegu, čemurziežu un nakteņu dzimtā.

Galvenās toksisko vielu grupas augos ir alkaloīdi, glikozīdi, saponīni un ēteriskās eļjas.

Indīgās vielas var uzkrāties visās auga daļās – saknēs, sakneņos, lapās, ziedos, augļos un sēklās.

Visbiežāk cilvēki, it īpaši bērni, saindējas, aizskarot vai nogaršojot nepazīstamu, bet pievilcīgu augu ziedus, augļus un sēklas.

Mājdīvnieki saindējas, ieēdot svaigus vai sienā esošus indīgus augus.

LU Botāniskajā dārzā apskatāmas 64 Latvijā savvaļā augošu indīgu sēklaugu sugas. Izveidota īpaša indigo augu ekspozīcija.

Lai pievērstu uzmanību indīgajiem augiem, to nosaukumu etiketes ietonačas oranžā krāsā.

Bukletā parādītas tās Latvijā savvaļā sastopamās indigo augu sugas, ar kurām visbiežāk iespējama saindēšanās.

■ Indīgais velnarutks *Cicuta virosa* L.

Bīstamākais Latvijas savvaļas augs.

Indīgais velnarutks ir daudzgadīgs čemurziežu dzimtas augs ar resnu sakneni, kas iekšienē ar vairākām šķērssienām sadalīts atsevišķos dobumos.

Augam ir īpatnēja seleriju vai pētersiju smarža. Savvaļā sastopams diķu, ezeru, upju un grāvju krastos.

Saknenis ir auga visindīgākā daļa, un tam ir maldinoša saldene garša. Indīgā viela ir glikozīds cikutotoksīns, kas iedarbojas ļoti ātri.

Saindējoties rodas gremošanas un sirdsdarbības traucējumi, bezsamaņa. Nāvi izraisa elpošanas centra paralīze.

Foto: Ivars Kabutis

■ Plankumainais suņstobrs *Conium maculatum* L.

Divgadīgs čemurziežu dzimtas augs, kam raksturīgs līdz 180 cm augsts zarains stumbrs ar zilganu apsarmi un sarkanīgiem plankumiem. Saulainā, karstā laikā tas izdala nepatikamu peju smaku.

Aug ceļmalās, sētmalēs, krūmājos un nezālienēs.

Indīgas ir visas auga daļas, bet sevišķi indīgi ir negatavi augļi, kas satur vairākus alkaloidus.

Saindējoties zūd ādas jutīgums un pakāpeniski sākas kāju, roku, sejas un kakla muskulatūras paralīze. Elpošanas centra paralīzes dēļ var iestāties nāve.

■ Suņpētersīlis *Aethusa cynapium* L.

Viengadīgs čemurziežu dzimtas augs, kura plūksnaini dalītās lapas atgādina ēdamā pētersīla lapas. Augam ir nepatikama smaka, taču to var sajust, tikai saberžot lapas.

Raksturīga pazīme ir 3 garas vīkaliņa lapiņas, kas vērstas lejup zem balto ziedu čemuriem.

Suņpētersīli var atrast dārzos, sētmalēs un krūmājos.

Augs satur indīgus alkaloidus un ēteriskās eļjas.

Saindējoties novērojami gremošanas orgānu un smadzeņu darbības traucējumi.

■ Sosnovska latvānis

Heracleum sosnowskyi Manden

Daudzgadīgs čemurziežu dzimtas augs ar spēcigu lapojumu, līdz 3 m augstu stumbru un vareniem baltu ziedu čemuriem.

Latvijā sastopams pļavās, laukos un ceļmalās, kur tas ieviesies no dārziem un kultivētām pļavām.

Augs ir bīstams, jo tā šūnsula satur vielas, kas, nokļuvušas uz ādas, saules ultravioleto staru ietekmē var izraisīt ādas iekaisumus.

Piesardzība ieteicama arī saskarsmē ar citām latvāņu sugām.

■ Parastā maijpuķīte

Convallaria majalis L.

Daudzgadīgs liliju dzimtas augs ar gariem ložnājošiem sakneņiem. Īso stumbru galos veidojas 2 eliptiskas lapas un baltu patīkami smaržojošu zvanveida ziedu ķekari. Vasaras beigās nogatavojas spilgti sarkanas ogas.

Maijpuķīte bieži sastopama īnainos mežos, birzīs un krūmājos.

Viss augs ir indīgs, satur glikozīdus, saponīnus un organiskās skābes.

Visbiežāk saindēšanās notiek ar ogās esošajām sēklām.

Saindēšanās gadījumos parādās galvassāpes, gremošanas orgānu un sirdsdarbības traucējumi.

■ Četrlapu čūskoga
Paris quadrifolia L.

Daudzgadīgs liliju dzimtas augs ar nelielu 30–40 cm augstu stumbru, kura galā parasti ir 4 mieturi sakārtotas lapas un 1 zieds. No tā vēlāk attīstās zili melna oga.

Čūskogu var atrast mitros un ēnainos mežos un krūmājos.

Viss augs satur indīgus glikozīdus un saponīnus. Sevišķi daudz to ir kārdinošajā ogā.

Saindēšanās gadījumos rodas gremošanas traucējumi, galvassāpes un reibonis.

■ Ārstniecības mugurene

Polygonatum odoratum (Mill.) Druce

Daudzgadīgs liliju dzimtas augs.

Tā zaļganbalto un smaržīgo zvanveida ziedus pavasarī var pamanīt bērzu un priežu mežos un krūmājos. Rudenī no tiem veidojas zilganmelnas ogas.

Indīgs ir viss augs, jo satur glikozīdus un alkaloidus. Sevišķi bīstamas ir ogas.

Indīgas ir arī pārējās Latvijā sastopamās mugureņu sugas.

Saindēšanās gadījumos sākas vemšana un caureja.

■ Purva cūkausis

Calla palustris L.

Daudzgadīgs ārumu dzimtas augs ar resnu, posmainu, ložnājošu sakneni. Purva cūkausis ir pievilcīgs ar balto seglapu, kas ietver siko ziedu vālīti. Rudenī tās ielokā nogatavojas spilgti sarkanās ogas.

Dabā atrodams ūdenstilpu malās un purvainās vietās.

Visās auga daļās ir indīgi saponīni un alkaloīdi. Sevišķi bīstamas ir ogas.

Indīgās vielas izraisa gremošanas, elpošanas un sirdsdarbības traucējumus.

Autors: Ivars Kabudis

■ Dzeltenā kurpīte

Aconitum lasiostomum Rchb.

Ar likumu aizsargāts augs, kas ierakstīts Latvijas Sarkanajā grāmatā.

Dzeltenā kurpīte ir daudzgadīgs līdz 150 cm augsts gundegu dzimtas augs ar zarainu stumbri, staraini šķeltām lapām un dzeltenu ziedu ķekariem.

Savvalā dzeltenā kurpīte aug ēnainos jauktos mežos un gravās. Tā sastopama ļoti reti.

Augs satur vairākus ļoti indīgus alkaloīdus – akonitinus, kas pieder pie visstiprākajām augu indēm.

Saindējoties novēro gremošanas traucējumus, stīvuma sajūtu sejā, rokās un kājās, galvassāpes, reiboni un paralīzi.

Autors: Ivars Kabudis

■ Vārpainā krauklene

Actaea spicata L.

Daudzgadigs gundegu dzimtas augs ar 30–60 cm augstu zarainu stumbru un spēcīgu sakneni. Sīkie baltie ziediņi sakopoti divos ķekaros. No tiem rudens pusē attīstās spīdīgas melnas ogas.

Vārpainā krauklene dabā atrodama samērā reti. Tā aug krūmājos un ēnainos lapu koku un jauktos mežos.

Indīgas ir visas auga daļas, sevišķi bīstamas ir ogas.

Auga sula, kas satur indīgus alkaloidus un saponīnus, var izraisīt ādas iekaisumus, kā arī gremošanas un elpošanas orgānu darbības traucējumus.

■ Parastais velnābols

Datura stramonium L.

Viengadīgs nakteņu dzimtas augs ar zarainu 20–100 cm augstu stumbru un lieliem baltiem piltuveida ziediem.

Rudenī nogatavojas dzeloņainas pogājas ar daudzām brūngani melnām sēklām.

Parastais velnābols ieviesies piepilsētu sakņu dārzos, nezālienēs un ceļmalās. Tā īstā dzimtene ir Amerikas tropiskā josla.

Indīgas ir visas auga daļas, bet saindēšanās visbiežāk notiek ar sēklām. Indīgie alkaloidi – skopolamīns, hiosciāmīns un atropīns izraisa elpošanas, gremošanas un sirdsdarbības traucējumus.

Melnā driģene

Hyoscyamus niger L.

Viengadīgs nakteņu dzimtas augs ar nepatikamu reibinošu smaržu.

Viss 30–100 cm augstais augs ir lipīgi vilnains, jo bagātīgi klāts ar dziedzermatiņiem.

Melnā driģene aug pie mājām, sētās, dārzos, nezālienēs un ceļmalās.

Viss augs ir indīgs, jo satur daudz alkaloidu. Visindīgākās ir driģēnu sēklas, kas līdzīgas magoņu sēklām.

Alkaloidi izraisa spēcīgu nervu sistēmas uzbudinājumu, kas izpaužas kliegšanā, skriešanā, smieklos, straujās kustībās. Vēlāk to nomaina depresija, sākas vemšana, krampji un sirdsdarbības traucējumi. Smagākos gadījumos iestājas nāve.

Foto: Ivars Kabučs

Bebrukārkliņš

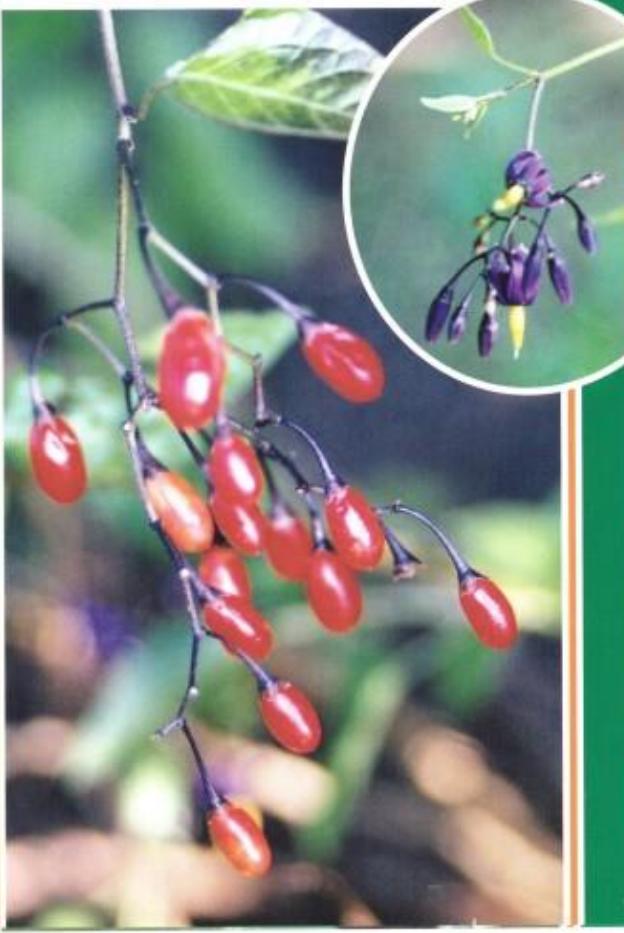
Solanum dulcamara L.

Daudzgadīgs nakteņu dzimtas puskrūms, kam ir līdz 2 m gari kāpelējoši stumbri. Rudenī tas piesaista uzmanību ar koši sarkanām iegarenas formas ogām.

Bebrukārkliņš diezgan bieži sastopams mitrās vietās – ūdenstilpju malās, grāvjos, krūmājos un mežos.

Visas auga daļas satur vairākus alkaloidus un glikozīdus un ir indīgas.

Saindējoties sākas galvassāpes, reiboni un sirdsdarbības traucējumi.

Melnā naktene

Solanum nigrum L.

Viengadīgs nakteņu dzimtas augs ar īpatnēju nepatikamu smaržu.

Naktenei ir 5–50 cm augsts stumbrs. Tā zied baltiem sīkiem ziediem no jūnija līdz vēlam rudenim. Augļi ir spīdīgi melnas ogas.

Melnā naktene bieži redzama laukos, dārzos un nezālienēs.

Indīgā viela alkaloīds solanīns ir visās auga daļās, bet visvairāk negatavās ogās.

Saindēšanās pazīmes ir pastiprināta uzburdinātība, glotādu un gremošanas trakta iekaisums.

Parastā zalktene

Daphne mezereum L.

Neliels līdz 1,5 m augsts zalkteņu dzimtas krūms.

Tā maigi rožainie un spēcīgi smaržojošie ziedi raisās agri pavasarī pirms lapu plaukšanas. Vasaras vidū veidojas koši sarkani augļi – kauleņi.

Parastā zalktene sastopama mitros lapu koku un jauktos mežos, kā arī krūmājos.

Visas auga daļas satur toksiskas vielas, kas var izraisīt ādas iekaisumu, kā arī gremošanas traucējumus, bezsamaņu un paralīzi.

Smagākos gadījumos var iestāties nāve.

Foto: Ivars Kalbuts

■ Eiropas segliņš *Euonymus europaea* L.

Kokžaudzēju dzimtas līdz 3 m augsts vasarajāš krūms ar šķautņainiem zariem. Sevišķi pievilcigs tas ir rudenī, kad nogatavojas krāšnieji augļi – rožaini sārtas pogaļas ar oranžām sēklām.

Sastopams lapu koku mežos un krūmājos, upju un ezeru krastos.

Viss augs satur indigu glikozīdu, sevišķi bīstami ir skaistie augļi.

Indīgās vielas izraisa gremošanas trakta traucējumus, krampjus, bezsamaņu, pat nāvi.

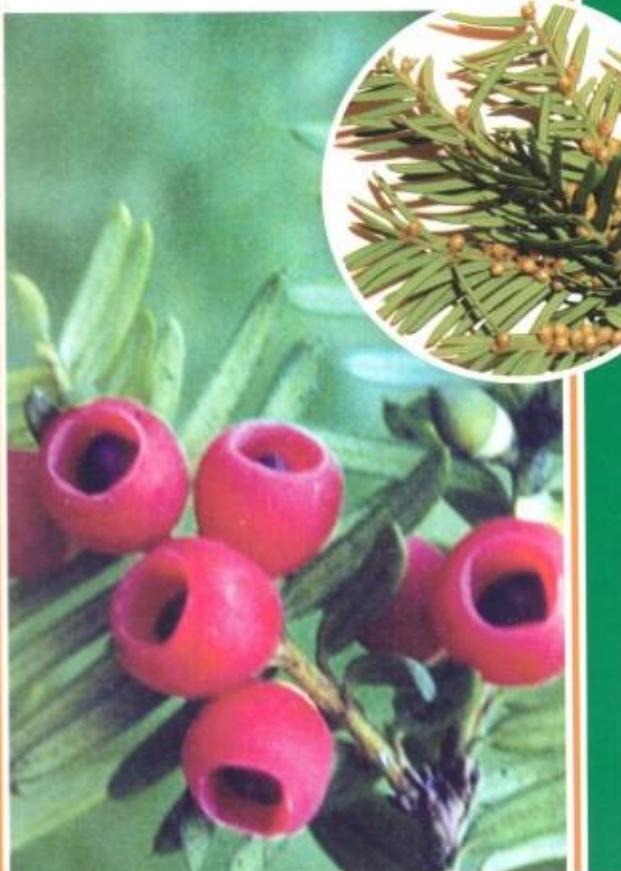
■ Parastā īve *Taxus baccata* L.

Ar likumu aizsargāts augs, kas ierakstīts Latvijas Sarkanajā grāmatā.

Parastā īve ir mūžaļš īvju dzimtas skuju koks vai krūms, kam sēklas ietvertas spilgti sarkanā sēksledē un atgādina ogu.

Latvijā parastā īve savvaļā sastopama Joti reti – Baltijas jūras un Rīgas jūras liča piekrastes mežos. Biežāk to var redzēt dārzu un parku apstādījumos.

Indīgs ir viss augs, izņemot sarkano sēksledzi. Indīgās vielas ir efedrīns un glikozīdi. Tie izraisa gremošanas, elpošanas un smadzeņu darbības traucējumus, kas var beigties ar nāvi.

■ Pirmā palīdzība saindēšanās gadījumos

Ja notikusi saindēšanās ar indīgajiem augiem, nekavējoties jāizsauc ārsts.

Tā kā dažas indes iedarbojas ļoti ātri, cietušajam steidzīgi jāsniedz pirmā palīdzību.

Jācenšas mākslīgi izraisīt vemšanu, ar pirkstu vai karotes kātu kairinot rīkles galu ap mēles pamatu vai dodot izdzert vaīrākas glāzes sulta sālsūdens.

Ieteicams vemšanu izraisīt atkārtoti.

Lai saistītu indīgās vielas un aizkavētu to uzsūkšanos kunģi, cietušajam jādod izdzert 2 olu baltumu maisījumu ar $\frac{1}{4}$ / ūdens vai $\frac{1}{2}$ / piena. Pēc pusstundas atkārtoti jāizraisa vemšana.

Ja notikusi saskaršanās ar indīgajiem augiem, kas izraisa ādas iekaisuru, tad cietusī ķermeņa daļa jānomazgā ar siltu ūdeni un ziepēm un pēc tam jānotīra ar 2% kālija permanganāta šķidumu.

UNIVERSITY of LATVIA

LATVIJAS UNIVERSITĀTE

Buklets izdots ar LVAF finansiālu atbalstu

Teksts: LU Botāniskais dārzs

Attēli: I. Kabucis, LU Botāniskais dārzs

Dizains: Ieva Tiltīna

© Latvijas Universitāte, 2005

Iespriests SIA «Latgales druka»